

Limburg wordt stil van Ede Staal

Sinds afgelopen week in de winkel: een nieuwe Ede Staal-cd! Maar dan heel anders. De zingende aardrijkskundeleraar Paul van Loo (58) uit het Limburgse Landzaat werd zó gegrepen door Staals liedjes dat hij er zijn eigen dialectversies van heeft gemaakt.

Door Peter Blom

Hoe komt een Limburger in hemelsnaam bij Ede Staal?

Paul van Loo: "Bij toeval. Ik zat een paar jaar geleden naar die prachtige film *De Poolse Bruid* te kijken en daar klonk *t Hogelaand* op de achtergrond. Dat trof mij meteen. Maar ik kon de aftiteling niet zo gauw volgen. Kwam ook door de ontroerende film. Daarom heb ik die nog een keer uit de videotheek gehaald en toen zag ik dat het lied van Ede Staal was. Ik naar mijn vaste cd-winkeltje. Daar hadden ze nog nooit van hem gehoord. Op dat moment hield het voor mij even op. Ik ben een digibeet en kan dus niet overweg met internet."

Maar het is toch goed gekomen.

"Al weer helemaal toevallig. Mijn echtgenote begeleidt zieke mensen. Er kwam een oud-Groninger te overlijden en bij zijn crematie draaide de familie... *t Hogelaand*. Het bleek dat die man een enorme liefhebber van Staal is geweest. Mijn vrouw vroeg om informatie en toen heeft ze van de familie twee cd's van Staal gekregen. Ik was verbijsterd. Dat was gewoon prachtig!"

Nu ben jij eigenlijk een zanger voor bruiloften en partijen.

"Al zo'n twintig jaar zing ik bij de coverband Black Stars. Dat is een regionaal gebeuren. We treden ongeveer vijfentwintig keer per jaar op. Maar sinds vier jaar doe ik ook dingen in de *singer/songwriter* sfeer. Engelstalige liedjes vaak, met begeleiding van piano, accordeon en gitaar. Alleen liedjes die ik mooi vind. Soms ook Limburgstalig, met eigen teksten. Drie avonden per jaar staan we - als 'Paul en vrienden' - daarmee in het kleine Lxor-theater in Heerlen. Dat is heel intiem. De mensen luisteren echt. Iets heel anders dan bij een feest. Afgelopen zaterdag zijn we zo nog in Venlo opgetreden, tijdens de Nacht van het Limburgse Lied."

Vanuit die sfeer wou je het repertoire van Ede Staal ook benaderen?

"Zijn werk past in die sfeer. Dus ik ben zijn liedjes gaan vertalen. Eerst *t Het nog nooit zo donker west* en daarna *Credo*. Een vriendin vroeg mij in die tijd of ik iets bij het afscheid van haar man wilde zeggen. In plaats daarvan heb ik die

twee nummers bij zijn crematie gezongen. Die pasten ook bij zijn leven. Vorig jaar had ik al tien vertalingen klaar. Ik heb de multi-instrumentalist Ivo Rosbeek gevraagd arrangementen te maken. Die tien liedjes hebben we als rode draad toen in Lxor gezongen."

Die werden vervolgens tot de cd gepromoveerd.

"Dat is eigenlijk niet de bedoeling geweest. Maar we hadden er zelf honderd geperst om te verkopen tijdens de Lxor-avonden en die vlogen weg. Alles raakte daarna in een stroomversnelling. Uiteindelijk kwamen we bij Marista Records van Marius de Boer in het Friese Dronrijp terecht. Die heeft ook het Friese Staal-project verzorgd. Iedereen werd vervolgens erg enthousiast. In Groningen ook de vrouw van Staal en bijvoorbeeld iemand als Henk Scholte, die veel van regionale muziek weet. Dat gaf voor ons de doorslag. Met de weduwe van Staal hebben we trouwens een heel aangenaam contact. Zij komt op 18 september naar Limburg, als wij nog twee extra optredens in Lxor doen."

Hoe dicht blijven jullie bij Staal?

"Ik probeer in elk geval de sfeer van zijn nummers vast te houden. En waar het kan probeer ik in de vertaling me zo goed mogelijk aan zijn teksten te houden. Dat lukt niet altijd. Zo wordt 'het huisje bij de dijk' dat wij in Limburg niet kennen bij mij een vakwerkhuisje. En in *Vrouger* zing ik over mijn 'vroeger'. Maar de intentie is het zelfde. Alles is verder heel eenvoudig gearrangeerd. De meeste liedjes hebben alleen pianobegeleiding van Ivo."

Wellicht wordt de cd een enorm succes!

"Dat hoeft niet direct, ook al omdat ik geen commerciële professional ben. Maar ook in Limburg weten ze het te waarderen. In Venlo hebben we zaterdag bijvoorbeeld zijn *Credo* gedaan. Daarmee kregen we de zaal meteen stil. Het publiek was heel positief. De ontvangst is toch al goed. Met de cd werden we in één keer nummer een van de zogenaamde Limbo-toptien van de regionale omroep!"

Ede Staal, door Paul van Loo en Ivo Rosbeek, Marista Music Company, MCD 6092.

Paul van Loo Foto: Loraine Bodewes

